

РЕШЕНИЕ

№ 4971

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **3872** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН. С решение от 11.02.2013 г., по НАХД № 20912/2011 г., Софийски районен съд (СРС), НО, 108 състав е отменил изцяло наказателно постановление № КГ – 958 от 21.09.2011 г. на Главния директор на Главна дирекция ”Контрол на качеството на течните горива” към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с което на [фирма], на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата (З.) е наложено административно наказание – „имуществена санкция” в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 8, ал. 2 от Закона за чистотата на атмосферния въздух (ЗЧАВ), във вр. с чл. 6, т. 2 от Приложение № 2 от Наредба за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол (НИКТГУРНТК).

Касаторът навежда доводи, че решението на СРС е незаконосъобразно, постановено при нарушение на процесуалния и материалния закон, както и при неправилно тълкуване на събраните по делото доказателства. Твърди, че не е допуснато от страна на административнонаказващия орган (АНО) нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Сочи, че по безспорен начин АНО е установил наличието на всички законови предпоставки за ангажиране на административнонаказателната отговорност, като е приложил и правилно съответната санкционна правна норма - чл. 8, ал. 2 от ЗЧАВ. Посочва, че АНО се е съобразил и с изискванията на чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от ЗАНН.

Иска постановяване на ново решение, с което да се потвърди изцяло издаденото наказателно постановление като правилно и законосъобразно.

Ответникът - [фирма], чрез процесуалния си представител – адвокат А., оспорва касационната жалба. Моли съдът да остави в сила обжалваното решение като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целения с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

С обжалваното съдебно решение, въззивният съд е отменил наказателно постановление № КГ – 958 от 21.09.2011 г. на Главния директор на Главна дирекция "Контрол на качеството на течните горива" към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с което на [фирма], на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата е наложено административно наказание – „имуществена санкция" в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 8, ал. 2 от Закона за чистотата на атмосферния въздух, във вр. с чл. 6, т. 2 от Приложение № 2 от Наредба за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол (НИКТГУРНТК).

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Обсъдени са всички релевантни към правния спор обстоятелства, изслушана е съдебно-техническа експертиза.

Не са налице посочените в жалбата касационни основания - нарушение на процесуалния и материалния закон.

Установените от СРС факти се възприемат изцяло от касационната инстанция. На 10.05.2011 г. в нафтопункт „Н.", находящ се в [населено място], Околовръстен път № 436, управляван от [фирма], била извършена проверка от служители на ДАМТН. Взета е контролна и арбитражна проба от бензиноколонка № 1 от течно гориво - за дизелови двигатели. След изпитване на контролната проба в Изпитвателна лаборатория за горива, смазочни материали и присадки към ДАМТН – ГД „ККТГ" е издаден Протокол от изпитване № С – 0160-4/ 13.05.2011 г. На основание изготвения протокол от изпитване е извършена експертиза и е изготвен констативен протокол № КП – 0353/ 13.05.2011 г. за съответствие на течното гориво с изискванията за качество, съгласно, който горивото за дизелови двигатели, чийто показател: „Съдържание на сяра" не съответства на изискванията за качество. Полученият резултат от изпитването е над 56,0 mg/kg при норма максимум 10,0 mg/kg – отклонение с повече от 46,0 mg/kg над максимално допустимата стойност. Критериите на БДС EN I. 4259:2008 „Нефтопродукти. Определяне и прилагане на данни за прецизност относно методите за изпитване", не могат да бъдат приложени, поради липса на точна стойност в протокола от изпитване. По този показател продуктът не съответства на изискванията за качество.

Съставен е акт за установяване на административното нарушение (АУАН) № -А-199/

15.07.2011г. и въз основа на него е издадено обжалваното наказателно постановление (НП) № КГ- 958-21.09.2011г.

В производството пред СРС е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, която подробно обяснява, че в конкретния случай не са взети проби от три нива на резервоара: долно, средно и горно, тъй като се касае за бензиностанция, при която нормативното изискване е пробите да се вземат от „пистолета” на бензиноколонката, тъй като от там се налива горивото за резервоарите на съответните моторни превозни средства.

Касационната инстанция намира, че районният съд е изпълнил задължението си за разкриване на обективната истина по делото (чл. 13 НПК), като е постановил решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото (чл. 14 НПК). Законосъобразно и правилно, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и НП е допуснато съществено процесуално нарушение, което е опорочило процедурата по установяване на нарушението и налагането на наказание, а именно: извършеното нарушение е подведено под грешна и несъществуваща при издаване на постановлението санкционна норма. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. В случая АНО неправилно е приложил санкционната норма – тази по чл. 38, ал.2 от З.. Правилно въззивният съд е констатирал, че към датата на извършеното нарушение – 10.05.2011г., З. е отменен с § 4 от ПЗР на Закона за енергията от възобновяеми източници /ДВ, бр.35 от 3 май 2011г./, в сила от 03.05.2011г.

Приложението на погрешна санкционна норма е съществено нарушение на процесуалните правила, обуславящо отмяната на наказателното постановление. Като е отменил НП, въззивният съд е приложил правилно материалния закон, с оглед на което не е налице соченото касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 НПК и съдебното решение следва да бъде оставено в сила.

Настоящият състав напълно споделя изложените от районния съд мотиви по отношение на това, че наказващият орган е издал НП в нарушение на чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания за отмяна на обжалваното решение, поради което същото като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По така изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.02.2013 г., по НАХД № 20912/2011 г., Софийски районен съд, НО, 108 състав

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

